

tagelse af de tidligere Borgmesterjorder. Jeg mener, at dette Spørgsmaal bør klar- res, inden man skrider til Vedtagelse af Forslaget om de folkevalgte Borgmestre. Det er jo klart, at det vil lette Kommunerne betydeligt at gaa over til den nye Ordning, hvis de Jorder, der tidligere har været henlagte til Borgmesterembederne, men nu er inddragne af Statskassen, gaar tilbage til Kommunerne. Jeg haaber ikke, det skal paavirke nogen af Statens Repræsentanter her til at modsætte sig en saadan Ordning i Princippet, at Staten derved vil lide et tilsvarende Tab. Jeg ved ikke, hvor meget det drejer sig om, for da vi havde Samraadet, var den højtærede Minister ikke i Stand til at oplyse, hvilke Steder der var saadan Embedsjord, hvor stor den var, og hvor meget den var vurderet til. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister i Dag er i Stand til at oplyse det; der er jo nu gaaet nogen Tid; og den højtærede Minister har maaske nu indhentet de fornødne Oplysninger. Det kan ogsaa godt være, at Sagen i og for sig ikke retlig set er ganske klar, og at der maa en Afgørelse ved Domstolene til, men saa var det i alt Fald bedst, at vi fik Klarhed over, hvor meget det drejer sig om, saa at der ikke skal komme Overraskelser, efter at Forslaget er vedtaget, og der muligvis skal opstaa en Række Processer mellem Staten og de paagældende Kommuner angaaende disse Embedsjorder eller de Kapitaler, der eventuelt er komne i deres Sted, hvis Staten har solgt dem. Samraadet har kun til- sigtet saa vidt muligt at skaffe Klarhed i dette Forhold, i dette Mellemværende mellem Kommunerne og Staten. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister vil være i Stand til at bringe denne Klarhed til Veje.

Dinesen: I Anledning af det Spørgs- maal, som den ærede sidste Taler (Zahle) rejste angaaende Borgmesterjordernes eventuelle Overgang til Kommunerne, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at der er Tilfælde, hvor Staten til andet Øjemed kan have Brug for disse Jorder. Jeg beder om, at dette Hensyn ogsaa vil blive erindret, at ikke Finansministeriet afgør denne Sag, uden at andre Ministerier har haft Op- mærksomheden tilstrækkelig henledet der- paa.

Rode: Jeg vil kun paa det bedste understøtte det af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M.

Klausen) omtalte Andragende fra nogle Arbejdere ved Postgodsekspektionen paa Københavns Toldbod om at opnaa Stats- ansættelse og Pensionsret. Jeg har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med disse Arbejderes Forhold og forstaar me- get vel, at de synes, at Skæbnen har været dem ugunstig, for saa vidt som andre Grupper af Arbejdere Gang efter Gang er passeret dem forbi ind til disse Goder, som de forgæves selv har set henimod. Deres Forhold til Publikum er et saadant, at jeg tror, at det er forklarligt, naar de ved Sammenligning med andre Arbejdere mener sig berettiget til at opnaa disse Goder. Staten tager for det Arbejde, de udfører, et Gebyr af Publikum, og det samlede Beløb, der derved indkommer, overgaar i meget høj Grad den samlede Løn til dem. Ogsaa heri synes der mig at være et Moment, der taler til Gunst for deres Andragende. Den højtærede Fi- nansminister har i Finansudvalget udtalt sig meget velvillig om Sagen, og jeg haaber, at han her i Salen vil gentage sine velvillige Udtalelser, saaledes at denne lille Gruppe af Arbejdere — der er kun Tale om ganske faa — kan faa et bestemt Indtryk af, at deres Tid nu er kommet.

Zahle: De Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) gjorde, kan kun bestyrke mit Ønske om Klarhed i det af mig omtalte Forhold. Det er ingenlunde min Mening, at Staten skal forære Kommunerne noget. Hvis Borgmesterjorderne er Statens ubetingede Ejendom, er det rimeligt, at Staten be- holder dem, ogsaa naar der bliver folke- valgte Borgmestre. Men hvis disse Em- bedsjorder kun er indgaaede under Staten, fordi Borgmesterembederne paa en Maade blev ophævet derved, at Byfogderne, som kom paa fast Løn, ogsaa var Borgmestre, og Kommunerne derfor med Rette kan sige: naar vi faar folkevalgte Borgmestre, som vi faar visse Udgifter til, maa vi saa bede om vore Embedsjorder igen, saa er Forholdet et andet. Hvis Staten er nødt til at bøje sig for et saadant Krav, maa den gøre det, Kravet kan eventuelt gennemføres ved Domstolene. Det er dette, jeg ønsker Klarhed over, inden vi afgør Sagen.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker det ærede Finansudvalg for dets Tilslutning til Forslagene under mit Budget. Ændringsforslagene giver mig ikke Anledning til Bemærkninger, idet jeg der-